

moldoveni ai timpului, dintre care unii profesori la această Academie, ca marele patriot Mihail Kogălniceanu, știa limba rusă și traduceau din scrierile științifice și literare rusești în românește (Gh. Asachi, C. Stamati, Al. Donici, C. Negruzzi și alții) ¹. Contemporanul lor Iacov Hinculov tipărea în 1840, la Petersburg, una din cele mai bune gramatici române a timpului, scrisă în limba rusă, prima antologie de literatură română, însoțită de un glosar român-rus și de prima listă de cuvinte de origine slavă (inclusiv rusă) în limba română: *Начертание правил валахо-молдавской грамматики și Собрание сочинений и переводов, в прозе и стихах, для упражнения в языке валахо-молдавском...* De la el a rămas în manuscris un bogat dicționar român-rus (peste 20.000 de cuvinte), neterminat, destinat tiparului: *Молдавско-российский словарь* (2 vol., 1829) ².

Organizarea universităților din Iași (1860) și București (1864) crează ulterior cadrul științific de predare și studiere a limbii ruse, ca și a altor limbi slave — în primul rând, slava veche — la un nivel superior și cu rezultate nu numai didactice, ci și științifice ³.

Primii slaviști români, B. P. Hasdeu, Al. Odobescu — profesori la Universitatea din București —, A. Cihac și Melchisedec Ștefănescu, cunoșteau limba rusă și au folosit în lucrările lor științifice operele lingviștilor și filologilor ruși ai timpului. Hasdeu, care și-a făcut studiile universitare la Harkov, a lăsat în manuscris un mic *Vocabular româno-rus* (B.A.R., mss. slav nr. 728), redactat în tinerețe, precum și o serie de scrieri literare în limba rusă, asemenea bunicului său Tadeu, tatălui, Alexandru, și unchiului, Boleslav ⁴. Cihac este autorul primului dicționar etimologic al limbii române, dicționar în care sînt cuprinse și unele cuvinte de origine slavă răsăriteană ⁵.

O dată cu numirea lui Ioan Bogdan la Universitatea din București (1891), se creează nu numai prima catedră de slavistică din România, dar se și pun bazele acestei științe ca disciplină de sine stătătoare. I. Bogdan, care-și făcuse studiile pe lângă marii slaviști și rusiști ai timpului, V. Jagić (Viena), A. I. Sobolevski (Petersburg), F. F. Fortunatov (Moscova) și alții, deschizînd în 1891 cursul de slavistică, preconiza, printre altele, și studiul limbii ruse vechi, ceea ce a și realizat atît la lecțiile sale, cît și într-o serie de studii și

¹ Vezi, printre altele: *Румынско-русские литературные связи второй половины XIX — начала XX века*, Moscova, 1964.

² Vezi, A. T. Borșci, *Dicționarul moldovenesc-rusesc al lui Iacov Ghinculov*, CL, III. Supliment, 1958, p. 119—126.

³ Vezi: A. Zacordoneț, *Filologia slavă, în Contribuții la istoria dezvoltării Universității din Iași. 1860—1960*, vol. II, București, 1960, p. 290—295; A. Vraciu, *Из истории на румынската славистика. Славянското езикознание в Яш*, „Slavia”, XXXV, 1966, 1, p. 161—167; G. Mihăilă, I. C. Chițimia ș.a., *Славянская филология в Бухарестском университете (К столетию со дня основания университета)*, Rsl, XII, 1965, p. 259—281.

⁴ Vezi, printre altele: E. M. Dvoicenko-Markova, *Русско-румынские литературные связи*, Moscova, 1966; M. Seche, *Schiță...*, p. 61—62; C. Poghirc, B. P. Hasdeu — lingvist și filolog, București, 1968; Tr. Ionescu-Nișcov, *Scrierile lui Boleslav Hasdeu în limba rusă*, Rsl, V, 1962, p. 53—69.

⁵ *Dictionnaire d'étymologie daco-romane. II. Éléments slaves...*, Francfurt a/M., 1879; vezi M. Seche, *Schiță...*, I, p. 103—131.